

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria sexta post d[omi]nicam tertiam Quadragesime. Textus euange. Joan.
ca. iiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Tractatus

.II.

filius dei seipm misit: ut dictū est feria qn
ta post primā dñicam qdragēsime (et erat
pelicans) assidue et feruenter (in synagogis
galilee) In hac pte haber p̄dicaror moras
le documentū: ut post sermones suos ad
dei certū p̄replationis lecedat: ut hauriat a
deo qd spargat p̄lo. Ps. Dns dabit ver
bum euangelizantib. Multū aut nuncq
bona loquuntur nisi in amboine: tota die va
cantes nū s̄t aut leuitatib: et sequenter
nō hauriunt p̄eplando q̄ docēt: sed legēt
do: et p̄sequuntur docēt insipide: q̄ illa ver
ba nō veniunt a corde sed a codice.

Feria sexta post dñicam ter
tiam Quadragesime.

Textus evange. Ioan. ca. iiiij.

v Enit Jesus in ciuitate
te samarie q̄ dicit Si
char: iuxta prediū qd
dedit Jacob Joseph fi
llo su o. Erat aut ibi fons Jacob
Jesus ḡ fatigatus ex itinere se
debat sic sup fontē. Hora autēz
erat quasi sexta: venit mulier d
samarita haurire aquaz. Dicit ei
Jesus Da mihi bibere. Discipli
ni eius abierāt in ciuitatē ut ci
bos emerēt. Dicit ergo ei mulie
rilla samaritana. Quomodo tu
iudens cōfisis: bibere a me poscs
que sum mulier samaritana: nō
ēm contundit īndi samaritanis.
Respondit Jesus et dixit ei Si
scires donū dei et quis est q̄ di
cit tibi: da mihi bibere: tu forsi
tan petisses ab eo: et dedisset ri
bi aquā viuam. Dicit ei mulier:
Dñe neq̄ ī quo haurias habes
et puteus altus est: Vnde ergo ha
bes aquā viuā: Nūq̄d tu ma
ior es patre nostro Jacob qui de
dit nobis puteū hunc: et ipse ex
eo bisbit et filij eius et pecora ei⁹:
Respondebit iesus: et dixit ei. Dis

qb̄ biberit et aqua hanc sitiet itez
Qui aut biberit ex aqua quam
ego dabo ei. nō sitiet in eternū.
sed aqua quā ego dabo ei fiet i
eo fons aque salient in vitā etern
ā. Dicit ad eū mulier. Dñe: da
mihi hanc aquā: vt nō sitia: ne
q̄ veniā huc haurire. Dicit ei te
sus. Vade voca vir tuū: et veni
huc. Redit mulier et dixit: Non
habeo virū. Dicit ei iesus: Bñ di
xisti: qz nō habeo virū. Quinq
em viros habuisti: et huc quē ha
bes nō est tuus vir. Hoc vere di
xisti. Dicit ei mulier Dñe video
quia p̄pheta es tu. Patres nři
mōte hoc adorauerūt: et vos di
citis qz hierosolymis est locus
vbi adorare oport̄. Dicit ei Je
sus. Mulier credem mihi quia ve
nit hora quando neḡs in monte
hoc neq̄ in hierosolymis ador
abatis patrē. Vos adoratis qd
nescitis nos adoram⁹ qd scim⁹
quia sal⁹ ex iudeis est. Sed ve
nit hora et nūc est: qñ veri adora
tores adorabūt patrē i spiritu
et veritate. Mā et pater tales q̄
rit qui adorēt eū. Spus est de
z eos qui adorāt eū in spū et ve
ritate oportet adorare. Dicit ei
mulier. Scio qz messias venit
qui dicit christ⁹. Lū ḡ veneris: il
le nobis annūciabit omnia. Dñ
cit ei iesus. Ego suz qui loquor
teū. Et cōtinuo venerūt disci
puli eius: et mirabant qz cū mul
liere loquebāt. Nemo tamē dis
xit: quid q̄ris: aut qd loqueris
cū ea. Reliquē ergo hydrā suam
mulier et abiit in ciuitatē et dis
cit illis homib. Venite et video
te hominē qui dixit mihi oia qz
cungs feci. Nūqd ipse est chris

Feria. VI. post DO. III. Quadra.

stus: Exierunt dicitur venie
 bat ad eum. Interea rogabat eum
 discipuli dicentes: Rabbi: man/
 duca. Ille autem dixit eis. Ego ci/
 bū habeo māducare: quem vos
 nescirete. Dicebat ergo discipuli
 adiuvicem. Nunqd aliquis attu
 lit ei māducere. Dicit eis iesus
 Deus cibū est ut faciat volunta
 tē eius q̄ misit me: ut perficiat
 opus eius. Hōne vos dicitis q̄
 adhuc quattuor mēses sunt et
 messis venit: Ecce dico vobis
 Leuate oculos vestros et vide/
 te regiones: q̄a albe sunt iaz ad
 messem. Et q̄ metit mercedem
 accipit et ḡgregat fructū in vita
 eterna: ut et q̄ seminat sīl gaude/
 at et q̄ metit. In hoc enim est ḥbz
 verū: q̄z ali⁹ est q̄ seminat et ali⁹
 est q̄ metit. Ego misi vos mē/
 re: qđ vos nō laborastis. Alij la/
 borauerūt: et vos in labores eo/
 rū introistis. Ex ciuitate autem il/
 la multi crediderūt in eum fama
 ritanorū ppter ḥbum mulieris
 testimonij phibentis: q̄z dixit
 mihi oia q̄cunqz feci. Cū venis/
 sent ergo ad illū samaritani: ro/
 gauerūt eum: ut ibi maneret: et
 māsit ibi duos dies. Et multo
 plures crediderūt ppter sermo/
 ne eius. Et mulieri dicebant q̄a
 lá nō ppter tuā loquela m̄ credi/
 mus. Ipsi enim audiūim⁹ et sci/
 m⁹ q̄z hic ē vere saluator mūdi.

Enit iesus in ciui/ ratem samarie z c. Jo. iii.

In p̄nti euāgelio tāgūt tria
 pūcta: q̄ sunt. Lbri cognitione
 Dubij p̄positio. et Populi illuminatio.
 Quantū ad primū tāgūt quō m̄lier samar/
 itana ch̄m agnoscit esse pphatū cū dicit.
 (Venit iesus) nō ex p̄ncipali int̄cōe: sed

q̄ volens a iudea declinare ppter p̄varisse
 orū inuidiā: et ire in galilea: oportebat eū
 ut dicit br̄us Joānes trāsire p̄ mediā sa/
 maria. i. p̄ mediā regionē ciuitatis q̄ olim
 samaria: tūc autē sebaste dicebat. Unde et
 sanct⁹ Tho. de euāgelista p̄us dixisse: op/
 rebat eū trāsire p̄ mediā samariā: ut ostē
 deret q̄ nō ex p̄posito s̄z ex necessitate ille
 luc iuit: et p̄secut⁹ nō videret h̄z libypti
 dicēti Dat. x. In viā gētiū se abierit: (i
 ciuitate samarie) i. regiōis sic d̄cte a sāma/
 ria ciuitate: (que d̄r s̄char) corrip̄to. yo /
 cabulo: ut dicit m̄gr histo. et fm̄ lingua m̄
 samaritanoz. Nam fm̄ lingua hebraicaz
 dicebat s̄chem. et est fm̄ Lbryf. et sanctū
 Tho. loc⁹ in quo Symeon et Levi fecerūt
 vindictam p̄ Dina sorore sua vi opp̄slā.
 ve d̄r Gen. xxixij. Hāc ciuitatē h̄z Theo.
 deserta facta ab iisdem filiis Jacob: de/
 dit ip̄e Jacob ioseph extra fratres suos.
 Et hoc est qđ subdividit. (Iurta p̄diū qđ de/
 dit iacob ioseph filio suo) Nota ut dicit
 sc̄iūs Tho. q̄ ista ciuitas nō fuit illū p̄di
 um s̄z fuit iuxta illū p̄diū. i. agz: fm̄ sc̄iūs
 Tho. vel villa fm̄ Lbryf. Et reuera sic
 idem ager seu villa. i. ager habitac⁹ et p̄
 diū aliquā: q̄z tūc villa seu ager sumit rati
 onē p̄diū q̄n p̄ alijs bonis daf: siue ut vul/
 go dicit ar. p̄tē. Pro h̄ nota q̄ Jacob ve/
 nies d̄ mesopotamia emis agru ab Emō
 p̄ncipe ciuitatis s̄chem: ut h̄z Gen. xxxij
 sed ppter raptū Hirā filie sue fuerūt habi/
 tatores ciuitatis occisi a s̄ibis Jacob. et sic
 ciuitas cessit in possessionē ei⁹. Utricqz ḡ
 agrū. et ciuitate dedit Joseph filio suo
 an seu p̄tē. v̄l v̄ltra partē suā. De p̄dio h̄z
 hic. de ciuitate yo Gen. xlviij. (Erat autē
 ibi fons iacob). i. p̄tē h̄z Aug. Ois enīz
 p̄tē fons est: nō ecōtrario. nū sit in p̄fu
 do terre. Sicut autē testat m̄gr hist. Qui
 dam dicunt hunc locū esse in quē sc̄iū an
 no radi⁹ solis directe descendit in p̄tēz
 Sed hoc est impossibile: q̄z extra tropī
 cum est. i. in q̄rto climate in q̄ est hierēm.
 Sed quare euāgelista facit mētionē d̄
 istis? Ad hoc dicit Theo. q̄ est P̄mo.
 ut nō mireris q̄n infra m̄lier dicet P̄m̄
 Jacob dedit nobis h̄uc fontē. Sc̄do ut
 intelligas iudeos p̄ ifidelitatē p̄didisse qđ
 patriarche p̄ fidem adq̄sierūt. et Tertio

Tractatus

II

In s. Tho. ut de occasio disputandi bō
 re spūali q̄ est spūlētū. de q̄ ch̄is dissere
 re volebat (Jesus ergo fatigatus ex iti
 nere) Sed q̄re fatigat⁹: Quia sine tumen
 to ⁊ velocit⁹ incesserat fm Chrys. Sz q̄
 revelocit⁹: Ut fugeret phariseor⁹ inuidiā
 ⁊ samaritanor⁹ p̄curarer salutē (fedebat
 sic supra fontē Iesus p̄propter labore. et siti
 ens ppter calorē. ⁊ verūq̄ volēs relevare
 sedēdo iuri. fontē. In hoc aut fm s. tho.
 dat nob⁹ exemplū nō fugiēdi labore p̄ salutē
 alioz: q̄ fatigatus. ⁊ exemplū paugtatis:
 q̄ sedebat sic. i. sup nuda terrā. Hec ille.
 (Hora aut erat q̄li sexta). i. erat q̄li media
 dies. Nā dies artificialis habz. q̄. horas
 sed ineq̄les. q̄bora fm Isid. est alcensus
 dimidi⁹ signi zodiaci. Ascendunt aut̄ di
 sine longa sine breui sex signa et sex i no
 cre fm Ptol. ⁊ oēs astrologos. nō aut̄ oia
 signa eque velocit⁹ aut carde ascēntū: idō
 variat q̄ntitas horaz. Sed q̄ ch̄is p̄pro
 pter labore: et ppter calorē: ⁊ ut expectas
 et discipulos q̄ iuerant in ciuitate: ⁊ mu
 litem quā sciebat venturā: ad quā vole
 bat effundere sapientiā suā. (Venit mul
 er de samaria). i. samaritana sive d̄ lichar
 que est ciuitas samarie. nō aut̄ d̄ samaria.
 id ē ciuitate sic dicta (haurire aquā). Dicit
 ei Jesus h̄ibund⁹ ex itinere ⁊ calorē: sed
 magis ex charitatis ardore: q̄res occasio
 nes salutē cī⁹. (Da mihi bibere) Sed q̄r
 posset alioz dicere. quare nō magis impa
 bat discipulos q̄ hauriret. Rndet euā
 gelista ⁊ sol⁹ erat dices. (Discipulis em
 etis abierat in ciuitatē ut cibas emerēt.)
 et sub fonte tāq̄ pauges comedeter ppter
 humiliatē: yl⁹ ut declinarē hospitia geriliū
 Sed quare dñs sol⁹ remāsite: Ad h̄ dicit
 Chrys. et s. Tho. q̄ hoc fecit ad exēplū
 humiliatē discipulis suis. Sed cōtra q̄
 cū fuerint yl̄is condicōnēs: nō erat necel
 se eos afflūstere humiliati. Sz dīc sc̄us
 Tho. ⁊ hmōi p̄scatores repente facti st̄
 reuerentiores omnib⁹ regib⁹ faciūdiores
 phis: et dñi orbiſte rap⁹. ⁊ tales sic repen
 te p̄moti p̄sueuerūt supbire: utpote rāti
 honoris exp̄es. Sz quō emebāt cibos
 gentilū cum eēnt cibi immundi fm legē.
 Ad hoc dico. Primo q̄ secum babebant
 dominū qui poterat dispensare. Ut secū
 do dico q̄ licitū erat viatorib⁹ aliquos d̄
 bos emere. i. mūdos. Unde noluit disci
 pulos mendicare. q̄r mēdicantis est oēz
 accipe cibū mundū et immundū. quod si
 fecissent scandalizassent. samaritans rāq̄
 legis transgressores. Et itez ne viderent
 p̄bum p̄dicatois sub como do temporali po
 nere. Gel forte: q̄r nō inueniēnt gratis.
 Tū ⁊ Lu. ix. dī q̄ discipuli intrauerūt cī
 uitates samaritanor⁹ ut pararent illi: ⁊ n̄
 receperūt eū. Sed quare tūc ch̄is bab
 buit pecunia: cū dixerit. Dattb. x. neq̄ pe
 cunia in zonis: Ad hoc Chrys. ⁊ Hiero.
 dicunt q̄ pecunias habuit ppter necessitatē
 res pauperū. Et fm Aug. in hoc voluit
 dare exemplū ecclēsie seruandi necessaria
 ne propter inopiam fideles iusticiā dete
 rant. Qd aut dī. Datt. x. dico fm ea q̄ dī
 ximus dñica. uī. aduentus: q̄ in illis ver
 bis ch̄is nihil p̄cepit fm Aug. sed licen
 tiā dedit accipiendo sumptus ab auditori
 bus. Dato tñ q̄ fuerit ibi p̄cepēt: ut dicat
 Hiero. dico q̄ illud intelligebat q̄ ad fin
 gulos apostoloꝝ ut sez non haberent pe
 cunias: cum quo stat q̄ haberent in comu
 ni: sicut in religione patet: ⁊ b̄ q̄dū p̄di
 cabant in populo dei qui consueverat do
 ctoꝝibus p̄uidere. Unde rēge passiōis q̄
 missur⁹ erat eos paulo post ad gētes: ista
 reuo cauit dices. Qui habz faculū. id est
 bursam: tollat similit⁹ ⁊ peram Lu. xxv. c.
 (Dicit ḡ ei illa mulier samaritana) Ubi
 notandū c̄ ex sacra scriptura ⁊ varijs chro
 nis et doctorib⁹ ⁊ iudeoꝝ popul⁹. i. de
 cē trib⁹ isrl̄ ppter suas iniquitatēs ab alli
 riōrum rege captiuat⁹: in babyloniam ad
 uectus est. Sed ne terra redigeref in soli
 tudinē sublaq̄ inde culto: ib⁹: missi s̄t gē
 tiles ab eode rege in samariā: ut icoleret
 regionē: a q̄ ⁊ samaritani v̄l̄ samaritae dī
 cti sunt. Lūc yō dñs dē⁹ ut ondēter po
 pulū suū non ppter suā impotentiā sed
 ppter eius nequiciā fuisse captiuat⁹: im
 misit leones q̄stos samaritas idolatras
 passim vastabant. Habito yō consilio con
 clusum est hoc iudeo illis accidisse quia nō
 seruabant legitimā dei terre. i. dei oipotē
 ris. q̄ terram illam dederat populo suo.
 Quāobz missit rex aliq̄s ex dei sacerdoti
 bus: ut populū istum docerent deum celi

Feria. VI. post do. III. Quadra.

colere. et ipsi quidem legē. i. quinq̄ lib̄os mo dia est copiosus (et dedisset tibi.) Ex quo
 vii receperūt: et dominū simul i dolacq̄ co notar Aug. nemine accipe diuinū donū
 lebant: salte a principio. Post spaciū vero ex nō querentib⁹ illib⁹. Ip̄m em̄ saluatoře
 q̄is etiam reliqu⁹ iudeo ⁊ populus. id iuber p̄ petere ut det illi. iurta illi. Po
 est due trib⁹ sunt captiuatae ⁊ in babylonīa
 duc̄te. vbi p. lxx. annos fuere in dura buſſ
 tute: suorum criminū penas exoluentes.
 Post quod r̄ps ip̄is reuerſis a babilone i Hierusalem: semper infestū fuerūt samarite
 ⁊ tanta inter eos fuit discordia ⁊ iniurīa
 cia ut nūc bene conuenient. Iudei etiā
 samaritano exofos habebant p̄p̄ea ⁊
 ranq̄ gentiles immūdos cum ceter⁹ ſpū
 tabant ⁊ ranq̄ excommunicatos. Tu quia
 colebant idola. Tum qz adorabant deum
 extra templū h̄ierosolymitanū. i. in monte
 samarie q̄ diecebat garizim. Tū qz p̄uaue
 rāt eos hereditate Jacob p̄ris sui. i. p̄dīo
 pdīcto. Unde nec vaſculis eoz vrebant.
 Quāob̄e ista m̄ler ex loq̄la ⁊ habitu cog
 scens ch̄rm̄ eē iudeū dixit ei. (Quā tu cuž
 iudeus sis bibere a me poſcis que sū mu
 lier samaritana.) Quod ho ſequiſ. (Nō eni
 conueniūt iudei samaritanis p̄oſteſ eē p̄v
 dum mulieris ⁊ euangeliste. ⁊ ſensus eſt.
 q̄ iudei nō v̄nt v̄ſtiſ samaritanorum.
 Hic mouet Chrys. questionē. Quomō. ſ.
 ab iſa ab iſta petuit bibere lege nō p̄ceden
 te. Ad quā dī q̄ in tali necessitate cuiilib⁹
 licet necellā gentilib⁹ accipe. ⁊ q̄
 ip̄e erat dīs legis: ut dicit s. Tho. Und
 aliq̄ legalia obſeruabat; ostēdens ea fu
 ille bona. aliq̄n̄ nō obſeruabat; ostēdens
 quia in breui deficerent. Possimus forte
 etiam dicere q̄ nūc hoc fuit in diuinā le
 ge exp̄ſe p̄hibitū: q̄uis interdicta fuerit
 iudeis amicitia et fedis cum talib⁹ (Re)‑
 ſpondit Jesus et dixit ei. Si ſcires donū
 dei. i. quanta gratia et quantū donū ſit
 hoc ⁊ ego volo bibere aquā tuam. Vel ſi
 ſcires donū dei. i. grām ſpūſſancē: q̄ eſt
 pūmū donū in quo alia dona donantur
 Unde fin Aug. donū dei eſt ſpūſſancē
 Vel fin eunde eſt gratia facta mūdo iſ
 lo tempore q̄n̄ deus ſic dilexit mundū vi
 filii ſuum yngeniū dare. Si ſcires in
 quāt donū dei (et q̄s eſt qui dī tibi: da mi
 bi bibere) quia eſt creator aquarū: ⁊ dīs
 vniuersorū: ⁊ gerat formā mendici (ſoſſā
 petuſes ab eo) qui in gratia ⁊ misericordia

dia eſt copiosus (et dediſſet tibi.) Ex quo
 notar Aug. nemine accipe diuinū donū
 ex nō querentib⁹ illib⁹. Ip̄m em̄ saluatoře
 iuber p̄ petere ut det illi. iurta illi. Po
 ſtula a me ⁊ dabo tibi gentes hereditatez
 tuā. Et ſaluator dī. Perite ⁊ dabit vobis
 Hec ille. Dicit aut̄ forſan ſim s. Tho. ad
 innuēdū arbitriū libertatē: qua eo gōſcen
 tes dei donū p̄n̄ id petere ⁊ nō petere.
 Sed eſt dubitatio in verbis Aug. Pau
 lus enim in ſua conuerſione accepit donū
 dei q̄d nō petebat: ⁊ impugnabat: ⁊ ſimi
 liter multi p̄tōres. Sz dicendū eſt q̄ nū
 q̄ deus homini ſua grām infundit fz̄ mo
 dum cōſuetū iuſtificandi niſi illā deſiderz
 habere. quod eſt petere donūm dei. cum
 apud deum ip̄m deſideriū ſit oratio ⁊ pe
 titio quedam. Sed camen iſtud deſideriū
 um habebit donū dei quod eſt noſtra lib
 rate ſtātū dei generali influentia proce
 dit aliquid deus ſtātū mentib⁹ infund
 dir vel ad illud mouer: vt in Paulo. Alio
 q̄ndo paulatim nos ad illud pudcat. Au
 gustin⁹ gloqu⁹ ſim consuetū modū iuſti
 ficandi: nō ſim miraculosū qui fuit i pau
 lo q̄uius etiā Paul⁹ nō fuerit iuſtificatus
 noles fz̄ volēs. qz q̄ ſecit te ſine te. ſ. facien
 te ⁊ p̄ſentie monſ ſaluabit te ſine te. ſ. conuen
 tiente. fz̄ ſaluert te ſine te ſaluante. Et idē
 videtur de iuſtificatione adulci: quod ve
 rum eſt de habituali vel actuali conſenſu
 De Paulo ramen ſanc⁹ Tho. in. q. dist.
 xxvii. ar. iii. ad tertiu: tenet q̄ ip̄e ad ſ
 tam ſe p̄parauit ſumpta occaſione ex lu
 ce corporalē que illum deiecat ac terruit.
 Et ramen hoc nō obſtantē illa conuerſio
 ſuit miraculo ſa. ut patet. i. h. q. cij. ar. x.
 Et hoc q̄tum ad duo: ut ibi innuit. ſ. q̄t
 tu ad ip̄m extōrē occaſione. et q̄tuz ad
 ſubita p̄fectōem magnā ḡfē: ad qua Paul⁹
 ſtātū ex ſtātu peccati mortalis pue
 nit: quod eſt contra conſuetum modū iu
 ſtificandi. (Aquam viuā. ſid eſt grāz ſpi
 rituſſeti q̄ abluit a peris: refrigerat a car
 nalib⁹ deſiderijs: ſeſūdar in productio
 ne bonar̄ herbar̄. i. bonar̄ coſtitutionū ⁊
 locutionū ⁊ actionū. Dicit aut̄ aq̄ viua
 ſim August. ſuper Joan. que cōtinuatur
 et coniungitur ſuo principio vnde manat

Tractatus

三

si de fonte manasset: dummodo sit meatus
interimpetus. Gratia aut spissacti coniūs
git deo tanq̄ omnī bonor̄ fonti: cū nunq̄
q̄ sit in anima nisi deo eam specialiter in
habitante, ideo aqua viua est. sed fides &
alia dona sine grā nō sūgūr̄ deo. vñ mor-
tua dicuntur. Dicit ei mulier q̄ nōd̄ intel-
ligebat fm Aug. q̄ d̄ q̄ spūlāt & nō d̄ cor-
pali logib. Unde negat q̄ haurias habet
facere nesciūt nisi detrahēdo. Sed corrā
& puteo q̄ est. Hec mulier ex locutione
chr̄i pat̄iatum ad aſtiora eleuat. Nā pmo
reco gnouit eū tanq̄ iudeu. Nunc aut ex/
hibens ei reverentia: dñm eū vocat: et se
ad eius doctrinam humiliat. nec audet ei
contradicere. sed ostendit q̄ ei de puro il-
lo aquā dare nō potest. et querit quō eaz
dare possit dicens. Unde ergo hēs aquā
viuam. s̄c̄ ista meliorē. quasi diceret. Li-
benter hanc habere sed nō video quo-
do possis tribuere. Aug. Puls. vt aperi-
at maḡ quod clausum est. Hec illi (An/)
quid tu maior es patre nostro iacob? q̄ fu-
it ista aqua contenta. & (qui dedit nob̄ pu-
ceum istū) Quasi di. Meliore aquam Ja-
cob utiq̄ dedidit si eam habuisset. Et ne-
q̄s dicat q̄ Jacob retinuit meliorē. p. se
Ideo fm Chrys. subiungit (Et ipse ex eo
hobit: & filii eius et pecora eius.) In q̄ fm
Theoph. & p̄ciositas et abūdāntia notaſ
aqua. Sed q̄re ista cum esset gentil̄ Ja-
cob dixit patre suu. Ad hoc dicitur fm
Chrys. Primo & samarite se in nobilita-
te iudicata impellebat. faciebat ſe de do-
mo iudeoy: & Abraā dicebat p̄em ſui.
q̄ ſuit chaldey: & ipi etiā de chaldea fuerūt
adducti in iudea p̄ regē assyrioy. S̄c̄ ia-
cob etiā p̄em vocabat quasi Abraā ne-
potem. Sc̄o by s. Tho. & Heb. q̄ deū
iudeoy colebant: et legez moysi q̄tum ad
ritus & sacrificia seruabant: licet ſimil euz
hoc idola colerent et adorarent. Secundo
fm ſc̄m Tho. quia continue beneficia ia-
cob expiebant: quia bibebat aquā et in-
habitabant terrā que fuerat iacob. (Re-
ſpondit Jesus et dixit ei volens ſam eaz
ad spiritualiē aquā eleuare. (omnis q̄ bibe-
rit ex aqua hac corporali ſicut ſteri) ſez
nisi mors cito iteruenerit: q̄r̄ iſta nō habet
effectū p̄petuum (Qui autē biberit ex aqua
quam ego dabo ei.) id est gaſtauerit grati-
am ſpūſſanci (non ſitiet in eternū) Quasi
diceret fm Chrys. Si mirabilis fuit ja-
cob qui hanc aquā dedit: ſi dabo tibi multo
to hac potiore quid dices? Nā aut ab ac-
cūlatione ſed et ſupremēntia cōparato
nem facit. Hec ille. Et intendit q̄ chrys
nō vilificauit aquā Jacobis ordit ſuāz
elle meliorē. Q̄d eſt 2 illos q̄ xp̄ationes
ſita videt illud Eccl. xxiiii. Qui bibunt me
adhibuitient. Ad hoc dico q̄ ſitis ſpūlāt
triplici accipit. Uno modo p̄ut ſitire ſit
idem q̄d eū autidate ſitne ſatiſtio bi-
bere. & ſic beati deū ſitunt videre. Sc̄o
p̄ appetitu meli⁹ & pfectus habēdi id q̄d
imgfecte habet. et ſic q̄ bibūt deum p̄ gra-
tiam: adhuc ſitunt illum per gloriā. Quia
autem ſunt in glia: non ſitunt iſto modo
quia cōtentū ſunt non ſolum de re habita-
ter cōformes diuine voluntati. Et iſtū du-
obus modis loquit Ecclasticus. Tertio
modo dicit ſiris appetitus ali⁹ ret ab ea
q̄ iam eſt habita. Et ſic qui biberit ex aq̄
gratia: ſtante illa non ſitit. quia non d̄ſ
derabit rem finaliter ſue tanq̄ ultimū ſit
men alia ab ea q̄ā ḡram bbit. i. aliam
a deo. q̄r̄ talū appetitus q̄ſcēt in deo tā
q̄ in ſuo fine. q̄d eſt q̄ſcēre q̄te desideriū
& non q̄te motus in desiderari (S̄c̄ q̄d
id eſpūſſctus fm ſc̄m Tho. (qua ego da-
bo ei) p̄ gratiā gratiū ſaciēte (ſet i eo ſo))
Sicut enim ex fonte cōtinuo emanat ag-
ita ex mente habente ſpiritū ſanctū conci-
nue pſiūunt bone cogitationes. Et ſicut
habens ſotē i ſtomačo ſitire nō poſſet: ita
fm Chrys. qui hanc habet aquam in cor-
de non poſſet aliud ſitire (aque ſalientia
id ē ſalire ſaciētis (in vitam eternā) p̄ ſi-
mo per desiderium. Aquā enim tantu⁹ p̄
ascendere quārum deſcēdit. Unde quia
gratia ſpiritū ſanctū de celo deſcēdit fa-
cit in celum conſcendere. Secundo q̄ me-
ritoria opera quibz eternam vitam meret
mur: vt ſunt facta in gratia ſpiritū ſanctū
Tertio p̄ gustum & quādā p̄m̄ partici-
patione. Et eum tanq̄ pignus et arra:
cōſequenter pars eterne felicitatis. mil-
enii enim aliud eſt gloria q̄ ḡra p̄sumata. & q̄
gloria eſt gloria inchoata. Et hec dico ſuā

Feria. VI. post do. III. quadra.

do gloriā ut pertinet ad essentiā anie glorio
se: quia sic est gratia. Ut hō pertinet gloria
ad potentias anie glorioas q̄si habitus: est
essentialis lumen glorie existens in intellec-
tu: z q̄si acrus: est ip̄a beata visio q̄ illum
habitu z spēm increatā elicita: qz visio est
tota mercede fm Aug. s. essentialis: z con-
sequens gaudiū magnū. Ut hō pertinet
ad corpus glorioz: est claritas z alie do-
tes eius. (Dicit ad eū mulier) neccū. s. ple-
ne illuminata: sed carnalē intelligē fm
Aug. q̄ dīcebat. Uer tñ fm Chrys.
tam preponebat ch̄m ip̄i Jacob: qz hanc
aqua superiorē sensibili credebat: z tñ quid
est ignorabat. (Dñe da mihi hanc aquā
ut nō sitia neq̄ venia huic haurire) Utrū
q̄ em erat ei onerosa: s. sitire z deferre a/
quā (Dixit ei iesus: Glade voca vir tuū)
id est illū q̄ vt viro vteris: q̄ est tu? p̄ vsuz
nō p̄ matrimoniu (z veni hic) Quod fm
Chrys. dixit ch̄s vt erā vir particeps es-
ser h̄ doni. fm alios hō: qz ista mulier nō
plene capiebat verba ch̄i: voluit ea eleua-
re per hoc q̄ secreta z occulta scire se posse
demonstrurus erat. Ista em adulterę te-
nebat qui maritus pucabat: z hoc ch̄ius
scire solebat ostendere. Illa hō fm Chry-
sto. audiā habēdi illud donū: z volebat
cultare adulteriū: q̄si ad hominē loquitur
dices (Nō habeo virū) in quo fm Chrysos-
mentis. Contra: qz statim sequit (Dicit ei
iesus: Bene dixisti: quia nō habeo virum
Quinq̄ em viros habuisti) legitimos cō/
tuges (z nunc quē habes nō est tuus vir)
In quib⁹ verbis ch̄is ostendit scire se/
creta: z muliere vera dīxisse: cōtra Chrys.
Ad hoc dicit p̄t q̄ mulier nō habebat vi-
rum vere sicut dicit ch̄s: sed tamē habe-
bat illū fm hominē opinionē: qd ip̄a ne/
gar voluit credens q̄ ch̄m lateret tam
hoc q̄ illud. Chrys. Mulier aut a ch̄o re/
pichenet nō p̄tristata est neq̄ dimittens
fugit: sed admirat magis z immorat. vñ
subdit. Dicit ei mulier: Domine video qz
phēta es tu? quasi diceret. In hoc q̄ mibi
occulta dicit ostenderis phēta esse. Hec
ille. In hac parte est documentū morali-
te. qd Chrysostomo tangit dicens: Christus
in samariā accedens: facilem z deliciosa-
vitam abūcēns: dolorosam hō sequens:

nō subiugalib⁹ vrit: sed ita difficulte. Ince-
dit vt ex itinere farigetur: erudit̄ nos ita
a superfluis alienos esse: vt multa necessari-
ria abscondamus a nobis. Hec ille.

Quantū ad scđm punctū euangelij tās
gitur dubiū propōsitiō: quia mulier agnō-
to q̄ christus esset phēta: statim apōlōt
ei dubiū spirituale de salute anie. Scien-
tia fuit inter iudeos z samaritās de lo-
co adoratiōis. Sicut em iudei. h̄ hierusa-
lem habebat templū Salomonis: ita et
isti habebat templū simili in monte garī-
zim. Causa hō huius templi in monte garī-
zim fm aliquos fuit: quia iudei reuersi a
captiuitate babylonica: noluerūt samari-
tanos socios habere in reedificatione tē/
pli: vt habef. i. Esdr. iiiij. ideo illi fecerūt
sibi locū adoratiōis alium in dicto mōte.
Sed fm Josephū causa fuit: qz quidā iu-
deus nō Manasses duxit uxore filiam
principis samaritanorū. Et qz apō iudeos
summū sacerdotiū erat valde honorificū
rogauit socez edificare templū in mōte ga/
rīzim ybi sacerdotio fūgeret: vt habef. i.
antiq̄. Iudei ḡ vt dt Aug. in replo a Sa-
lomone facto adorandū dei esse dicebant
Samaritani ecōtra adorandū dicebāt in
mōte ybi ado: auerāt patriarche: de qbus
p̄stabat q̄ deo placuerūt. Hec ḡ mulier a/
gnito q̄ ch̄s phēta esset: statim hāc ei p̄posu-
it q̄stionē. Utrū sequit p̄es nr̄i. i. Abraā
fm Chrys. z alijs p̄zarchel (in monte hoc) q̄
dicebat domin⁹ videbit. fm Chrys. in q̄
scz Abraā obtulit Isaac. Uel fm ingrā-
busto. loquī de monte garīzim in q̄ adas/
rauerūt filij Jacob: vt habef Deutero. xj.
Sciendū autē q̄ mons in quo Abraām
obtulit Isaac: fm magi. bistro. fuit mons
moria: in quo post fabricatiū est templum
fm hebreos: vñ nō potuit fuisse in samari-
tā cuī esset intra muros bistrū. Chrys. aut
nō loqui assertus: sed dt q̄ aiūt hoc. s. ip̄i
samaritani. Ido iste mons fuit garīzim.
(adorauerūt) z p̄seqnter videb⁹ q̄ locus sit
adoratiōis (Glos autē) scz iudei dicens: ha-
bierolymis est locus ybi oportet adora-
re. Quasi diceret: Dissolue mibi hanc q̄/
stionem. Erat autem ista veritas: quia
si per adoratiōem intelligamus omnes

Tractatus

.II.

actus latrie etiā sacrificiū: sicut videbanꝫ isti intelligere: sic iudei erat p veritate: qd post edificationē tēpli solū in hierlm erat licitu sacrificare populo dei: z eadē rōne vt videt oibus aduenis qui incolebat terram dei: z subiecerat se legi. *D*oxi ut sa marite. *N*ā Deus. *xij.* exp̄ressi hoc lex mā davit. *P*ato tñ q̄ potuissent forte licite sacrificare in garazim sam̄itati: cōuenientioz tñ locis erat electus a deo. i. templū in hieruslā. Si p̄ adorare intelligant actus latrie circa sacrificiū: vbiq̄ licebat adorare. *E*n iudei habentes vnicū rem plūm habebant multas synagogas. Sed ch̄is nō dissoluuit questionē vt alterz locū p̄ficeret: sed ostendit quid esset futurum: z etiam iudeos p̄fert samarit. *V*nde sed h̄ tur (*Dicit ei Iesus:* *M*ulier credē mib⁹) *F*idem exigit fm Fulgentium: quia quelam spiritualia erat ei dicturis (quia vēnit) id est in proximo ē vt venias (hora) id est tempus euangelice doctrine fm Ra banuz (quando neq; in monte hoc neq; in hierolymis plus q̄ in alijs locis (adorabit patrem) *Q*uali diceret: *H*ucusq; fu it questio de loco adorationis: sed modo i ūnus est tempus: vt vbiq; adoreſ deus congrue: z in toto mūdo sacrificetur. *E*l hoc dicit: quia in breui gentilium cultus erat destruendus: z templū in hierusalem comburenduz: vt ex vtroq; populo fieret vnuſ: sc̄z gentiū z deoy. *D*ominus rā men neutrū locum pr̄ulit, verū tamē reuerentiores iudeos iudicauit fm Chrys. nō a loco sed a fide z mente: cuz dicit (*Ios.*) sc̄z samaritani (adoratis quo nescitis) qd vt dicit Chrys. duplēcē circa deū habebant errorē: quia deum corporeū credebant: z consequēter in uno loco tñ adorādum. Et iterum deos plures eredebant: vnde etiam forte tunc idola simul cū deo colebant. *N*os autē sc̄tlicz iudei quibus christus fm Chrys. se connumerat: quasi vnuſ ex adorantibus cum sit adorat⁹ p̄pter muliens opinionē (adoramus quod scimus) quia tales errores nō habemus. imo apud iudeos est vera dei cognitio (qz salus) totius mundi (ex iudicis est). *T*ripli citer autē est salus est iudeis. *P*rimo qntum ad doctrinaz veritatis: quia accep̄t runt legē: p̄ quā idolatria z oīs errorē circa deū p̄demnat. *S*ed qntum ad dona sp̄ ritualia: qz p̄p̄teria z alia dona sp̄uſanci p̄mo data fūt eis. i. aplis z fidelib⁹ p̄mis qui omes vel quasi oēs fuerūt iudei: z eis deriuata ad gentes. *T*ertio qntum ad ipm auctorē salutis qui ex eis fm carnes processit. *V*erū tamē quia etiā ille mod⁹ adorandi iudeoz z sacrificandi habebat cessare. subdit (*Sed venit hora*) id est yes̄ tempus gratie: z ne extimes q̄ in lōgum p̄pherem yr alij p̄phete fm Chrysost. *I*deo addo q̄ (et nunc est) id est in proti mo: fm Chrysost. *V*l in presenti: fm Augusti. quia iam aliqui spiritualiter adorabant p̄fecte credentes: vt apostoli z Sy meon z Anna. *S*ed melius: est expositiō Chrys. vt patet cum subdis: Quando ve ri adoratores id est christiani qui veri di cuntur adoratores respectu samaritanorum: quoq; adoratio erat ex parte diaboli ca: z respectu iudeoz fm Chrys. quorum adoratio erat ymbratice z figuralis: cum deum quibusdam carnalib⁹ sacrificiōe loerent. *V*el veri adoratores fm eundem Chrysost. sunt qui p̄ veris: id est eternis bonis adorāt: vt christiani maxime (ado rabunt) in furū: p̄ adorationē etiā intel ligendo sacrificiū (in spiritu z veritate) id est spiritualiter z veraciter: z nō carnalit: neq; ymbratice vt iudei. *(N*am et pater id est deus (tales querit: qui adorent eū) sc̄z sp̄ualiter et vere. *N*ā sicut dicit Chrys. z sc̄tus Tho. imo z Rabbi moyses iudei Carnalit sacrifice veteris legis deus nō i instituit q̄si libi essent grataſed ne ille po p̄ ul⁹ q̄ ad talia p̄uſus erat offerret ea idol iuxta p̄uetudinē totius mūdi: iussit dñs ea offerri sibi. *A*ſſiguat autē dñs ratioz q̄ deus sp̄ualē diligat cultū dicens (*Spiri* ritus est deus id est sp̄ualis substātia nō est in loco v̄l nō d̄pendet a loco fm Boe. z cōmūnē sap̄iēntiā p̄ceptionē: z similē est immaterialis fm saniorē opinionē: z similē immixta et separata a phantasmatib⁹ z occupiscentijs. *Q*ua ḡ deus est spirit⁹ nō circumscrip̄tib⁹ loco. nō debet in uno tñ loco adorari. *E*qz immaterialis: nō debet carnal' coli. *E*qz immixtus: debet cū puritate coli cōt

Feria. VI. post do. III. Quadra.

templatis et affectis: sicut colunt christians
et ideo subdividit. (Et eos quod adorant eum in spiritu
id est spiritualiter ac per hoc excludunt tria predicta
et probitate oportet adorare) id est veraciter
in omnino umbratice. ac per hoc excludunt species
littere carnalia iudeorum sacrificia: quod ymbra
erat futuro. Et contra: quod videtur enim ista
male facere christiani: ostendentes ecclesias ad
orientem etiam vocaliter et cantibus. Ad hunc dico
quod aliqui sunt ordinis bone conditiones essent
ales: ut recta interioriter: et iusta petitio. quod
accidentales: ut tempore et loco et voces. Domus
quod non voluit dicere locum esse abraham quod
in lugsum: sed non esse querendum quod non
cessariu[m] quod veri adoratores vestigia habent
deum presentem: et per vestigia orare. anteriorum
locorum est ecclesia. Et ratione huius vide super
feria septima caput tertium. Et addit illis
ratio[n]ib[us] quod hoc ab aliis ibi orantibus puoca
tur et ordinibus yniuersal[is] ecclesie socias. Impossibile
est autem in loco ordines non exaudiri
enim Hieron. Possumus tamen et aliter dicere quod
etiam dato et solu[m] in ecclesia sit ordinatus: vel
solu[m] in altari celebrandu[m]: tamen ex hoc non est
determinatus locus ordinis vel sacrificij. quod
vestigia potius ecclesia construunt fundari altare
quatum est ex vigore legis si loci natura re
querat vel patiar. Sed quod ista inlier ad ple
num christi ymbra nequebat: vel etiam quod forte
sibi non placuerunt: quia voluerunt eum dixisse
se in illo monte esset adorandum: id dicit
se et alios tempore messie magis sed instruendos:
cum subdividit. (Dicit enim inlier. Scio quod messias
ab oriente. i.e. christus grecus enim Augustinus et la
tine yncetus venit) i.e. in primo est ut veni
at. vel iam venit sed adhuc non est manifestus.
Sed unde scivit cum prophetas sama
nitani non recipiant quod veniret christus? Ad
hoc dicit Chrysostomus. Quod ex lege sciens potuerunt
quod Jacob Genes. xlii. dederat signum ad
nuntius eius ablationem principatus a Iuda
Estis idem Chrysostomus et Augustinus dicunt hoc eos
ex prophetis scilicet per prophetas accipient obiecta
am Iacob et Iacob. Possumus etiam dicere quod
la p[ro]p[ter]a principis samaritanus tamen quoniam liberos mo
rum recipiunt et idola colerent: tamen precessu
temporis suscepserunt prophetas: et forte colebant
domini tamen deos aut multi. Tamen sic testatur Jo
sephus assertebat se iudeos quoniam iudei per sepa
rari: et sic etiam habet Eusebius. i. lib. ca. iii. quoniam
populus dei reuersus est de captivitate ba
bylonica: voluerunt habere partem in edificio
templi domini. Et quod ista mulier in ymbra christi
intellexerat quod cessare debebant sacrificia
carnalia: et consequenter quod in hierusalem colere deus: dicit. (Cum ergo veneraret
ille nobis annunciatum oiam) scilicet necessaria
ad salutem. Unde etiam samaritanus sperabat
saluari per christum. (Dicit enim Jesus tunc post
quod ea in mecum redumperat christus non aut a
principio: quod ymisi fuisse ex vanitate loquens
enim Christum. (Ego sum) scilicet messias (qui loquitur
tecum) Et ne forte mulier non credere eum
christum esse quem solu[m] videbat: sequitur. Et
continuo venerunt discipuli eius et mirabantur
qua cum muliere loquebatur. Non mira
rabant enim Augustinus et Chrysostomus propter suspic
cionem sed propter clemenciam et humilitatem eius
Videbat enim eis miru[m] quod tam doctor que
etiam magnates vestigia in desertu sequebatur
ut audiret loquens cum una paup[er]e mulier
re et gentili. Non enim videbant utilitas
tem que inde erat secutura. (Nemo enim ipso
rum). sed discipulorum dicitur ad inliorem. (Quid
quis: aut) ad christum (quid loquens cum ea
Littera ut ait Chrysostomus plene non cog
scerent: non habebant enim per magno viro: nec
audebant facta eius scrutari. Extra: quia
multo[rum] legum cum confident interros
gasse. Rendet Chrysostomus quod verum est de perti
nentibus ad eos: non quod de aliis: cuiusmodi
di erat ista. In hac parte est morale doc
umentum quod multi sunt qui non curant de aqua
spiritualis gloria et glorie: nec curant conscientiam
sua puram coquendam seruare: quod nefas sunt do
num dei. Qui enim est amicus dei habet in
isto mundo parte paradisi: et in futuro totum
Nam cum gloria eterna vite sumat: per gloriam consum
mata quod est in essentia aite. et per habitibus exist
entibus in potentibus: cuiusmodi sunt lumine
glorie in intellectu: et charitas patrie in vo
luntate quod a gratia fluunt: et per operationibus quod
ab illis habitibus elicuntur: que sunt visio dei
atque fructus: servi dei habent hic oiam predi
cta inchoatiue. i.e. gloriam inchoatam in aia.
et fidem in intellectu quod est luminis illius scientia
et charitatibus ac spem in voluntate: et cog
nitione ac suauissimam divini amoris con
solationem. Ideo post Gustate et videte quod
nam suavis est dominus. et suavitum domini. Et salvay

Tractatus

II

Dicitur. **M**att. xi. **G**enite ad me oēs q̄ labo/
ratis et onerati estis. p̄tis. s. et aduersita/
tib⁹ seculi. **L**ollite in ḡm meū sup vos.
id ē obſuantia mee leḡ: et dicite a me q̄
mitis sum et h̄ilis corde. **E**t sequit. **E**t
inuenietis requie animab⁹ vestris. **E**t ne
credas q̄ loquaſ de requie futura. subdiſ/
ſiſiū em meū suave est et onus meū leue
ſic aepotandum.

Quartuſ ad terruſ tagis illūinatio pli/
hui⁹ ciuitatis Sichar: q̄ tūc b̄z iosephuz
erat samaritanuſ metropoluſ dī. **R**elis
q̄ ḡ hydriā ſua. i. aquaz vasculu: b̄z Au/
gust. **G**rece em hydri: latine aq̄ dī: **I**nde
hydri q̄ſi aquaria (mlier) inebriata ſuau/
itate p̄boz ch̄ri: ut expeditior ad ciuitatez
curreret. **E**t abit in ciuitatez nō dič: credit e: q̄
ſciebat ſi poraret de fonte vnde ipa pota/
uerat q̄ ipi q̄z inebriarenſ (homine) nō dič
autē p̄phetā vel messiam fm Chrys. et al/
ebuum; ut paulatim illos edocerz liſ pa/
latum fuerat edocra p̄ ch̄m (qui dixit mi/
hi oia q̄cuq feci) id est adulteria mea cum
falso viro. et ſic nō erubescit prop̄ gloriaz
ch̄ri ſua peccata publica fateri. **C**hrys. **N**ō
verecundata eft hec dicere. **A**nia em cum
ignita fuerit igne diuino: ad nibile eoꝝ q̄
ſunt in tra de reliquo inſpici: neq̄ ad glo/
riam neq̄ ad verecundia: ſed ad vñā ſolā
q̄ detinet eam flāmā. **H**ec ille. **G**el om̄ia
quinq̄ feci. i. tota venientia mee cuſ quinq̄
viris. **E**t ſic dedit eis euideſ ſignū q̄ ipſe
eſſet messias. nec tamē ſe. ſarek adulteram
Et p̄sequit etiā ut eos magis ad credēdū
p̄uocer: req̄it de hoc eoz. **D**icitur dicens
(Nunq̄ ip̄e eſt ch̄r) Si em ap̄te dixiſſet
illū ch̄rm eſſe: foris viri fuſſent indigna/
ti q̄ mulier doceri et exire noluiſſent. **E**t
exierūt de ciuitate et veniebat ad eū. **D**is/
cipuli autē circa maḡm ſuccēſi amore b̄z
Chrys. videntes eū itinere et calore ſati/
gatu: etiā fm Orige. timentes ne e ciui/
tate ſupueniētes clues eius reſectōem im/
pediret voluerūt eū p̄ndere. ideo ſequit.
(Interim) ſic vñ mlier p̄dicaret in ciuitate
te magia ch̄ri (rogabat eū) eū maḡ reue/
retia ſcipuli ei⁹: dicētes: **R**abbi. i. maḡ
(māduca. Ille aut̄ ſciens fm Theop. q̄
illa mlier totā ciuitate ad ſe traberet (diſ/
ſiſiū p̄ patere h̄ aliq̄lit. Nam labore itinerz
et ſtu ſolis debilitat: hora etiā comedē
di trāſacta: nō curat de coꝝ galī cibo: b̄z de/
ſiderat samaritanuſ ſalutē. **C**hrys. Siē
p̄cupitibile eſt nobis comedere: ſic et ch̄ri
ſto ſalutare. **H**ec ille. **D**icebat ḡ diſcipu/
li adiuuicē nō interrogantes maḡm p̄t
reuerentia: fm Chrys. (Nunq̄ alijs ar/
tulit ei māducare.) **A**ug. Quid mirū ſi
mulier samaritana nō intelligebat aquaz
Ecce diſcipuli nō dū intelligunt eſcā. **H**ec il/
le. **E**x hoc aut̄ ſicut dicit Chrys. patet q̄
ch̄is oblatoſ ſibi ciboſ ab alijs accipie ſo/
lebat ut illi miererent. et ut daret paupra/
tis exēplū: q̄ nō eſſet nobis graue ab alijs
enutriti. **H**oc inq̄ p̄priū ſi necessariū ē do/
cet ſcribz: alienos habere. pcuratores ciboſ
yt ip̄i de nullo curātes: verbi miſtrationē
curē ſollicitate. **H**ec ille. **D**icit eis ielus
ap̄te eos doceſ ſi nō q̄ circumſū: vt mlierz
fm Aug. **D**eus cib⁹ eſt ut faciā volūta/
tem ei⁹: q̄ mlier me) que volūta eſt: yt p̄t
iam opus eius q̄d mihi impoluit. i. illū
minatoem infidelū et querſioem p̄tōp.
Qd fm Chrys. exp̄ſſius declarat ſubdē
exemplū de melle materiali diſces. (Non
ne vos dicit, q̄ adhuc q̄tuoſ mienies ſūr)
id ē futuri extant. erat eñ tūc q̄n ch̄rūſ
iſta dicebat hyems fm maḡm hifto. et de
mense decembrī vt ianuario ut videt. q̄ in
pasca offerebat nouas fruges (et melleſ)
corporaliſ. i. t̄ps congruū ad metendum
(venit. Ecce dico vobis) Adaptat ſituti/
ne ad p̄poſitū. (Leuate ocl̄os vios). i. mē
tis conſiderationē et cogitationē b̄z Orig.
et Chrys. Et fm eundē Chrys. vitra ocu/
los metales uibet leuare etiā corporaſ ve/
nientē. (Et videte regiōes). i. m̄ltiudines
animar̄ et turbaz fm Chrys. (q̄r albe ſic
ad melleſ). i. diſpoſite et parate ad credē/
dum: ut q̄ fidem congregen in domū eoz
eleū. et tribulatōibus triturate purgēte

Feria. VI. post do. III. quadra.

grana, et tandem celesti horrore collocantur. Chrys. Sic enim spicere cum dealbare fuerint ad messem sunt parati: ita et hi ad salutem sunt parati. Hec ille. Sed quare chrys. non loquitur aperte super similitudinem. Ad hoc dicit Chrys. quod hoc facit, primum ut melius intelligatur, quod ipsa similitudo est quasi scriptura in qua legere possumus quod dicitur. Secundo quia et narratio est dulcior et melius retinet ex eis sonantia similitudinem congruas. Deinde innat apostolus ad metendum spiritualiter dicens (Et qui meritum), tunc conuerteret alias homines (mercede accipit) in purum regnum, gratiam et solationem conscientie (et congregari sub ipsius fructum) id est gaudium de fructu dei (in vitam eternam) terminandum et perficiendum. Tertio congregatus ad ecclesiam (fructum) id est animas conuerteras (in vitam eternam) reponendas (ut et qui seminat) id est proximo et patre filio Chrys. quod seminauerunt diu anni te fidem quam apostoli collegerunt (sicut gaudet et qui meritum), tunc apostoli congregantes ad ecclesiam infideles et eos sequaces. Est enim hoc gaudium utrumque communem. Et in materiali quidem messe qui seminat tristitia si alius meritum: sed non modo in spiritu sancto. Tertius enim bona et participatio eminuntur: non aut spiritu sancto sed a genitale accidentali: quod unusquisque gaudet de bono primi, ideo quanto plus sunt brevi: ratione quod eo ipso magis gaudet extensiu, quod plus gaudet, et forte etiam intensius accidens littera. Vide hoc in libro viii. q. iij. ar. v. ad quoniam. et iij. di. xlir. q. i. ar. iij. q. r. (In hoc enim id est propter hoc est verbum) vestre predicationis (verbum) id est magis apparet verum et credibile (quod alius est qui seminat), id est chorus propterbetur: qui alii fuerunt ab apostolis non fide: cum eadem fuerit veritas, sed conuersationem sub legalibus ceremoniis pueris renatus alius qui meritum). Tercius apostolorum. Quanto enim plures attestantur idem: illud apparet verum. Prophete autem seminando predicerunt que apostoli metodo complete esse dicebatur. Tertius aliter. Erat enim per verbum apostoli iudeos ut dicerent: alius seminat: alii ex labore vniuersi alii reportabat fructum. Dicit ergo. (In hoc enim) in messe spiritu (est verbum verum) id est verificatur visitatio puerorum quod sequitur, scilicet (quia alius est qui seminat: alius qui mey-

tit) Et hec expositione magis consonat res quentibus. Ad quoque intellectu scienti dum est quod messis ista spiritualis tripliciter summi potest. Uno modo pro populo iudeorum. Alio modo pro populo gentilium samaritanorum. et tertio modo pro aliis populis gentilium. De prima et secunda non est dubium quod patriarche et prophete eam seminauerunt saltem scripto exhortando: et ad suscipiendum christum per fidem disponendo. Sic enim hoc spirituale metere est conuertere ad fidem christi: Ita spirituale seminare istud est ad hanc fidem populos preparasse. Tertiam vero messem seminauerunt prophetae: in quantum dicit eorum ad conuersionem gentilium cōferebant. Facilius enim credebant videntes ea que sunt fidei fuisse ante predicationem. Ad primam messem congregata missa fuerunt apostoli anno christi passione, ut haperet dominus. et sed non ad secundam et tertiam post resurrectionem suam: quando dicit eis. Act. i. Eritis mihi testes in hierusalem et in omni iudea et samaria et usque ad ultimum terrae. et dominus. vlti. Unites in mundum uniussum, predicate euangelium omni creature, id est omni homini indifferenter. Sequitur ergo. (Ego misi) de preterito quo ad messem iudaicam non adest quo ad reliquias: nisi enim destinationem et intentionem suam (metere) id est ad fidem quererere (quod non seminastis) id est animalia rationalia que ad fidem non dispositi sunt. (Alii) id est patriarche et prophete (laborauerunt) ut mundus ad christum disponeretur (et vos in labores eorum) id est in fructus laborum (in troistis) quia iam preparatos ad conuersationem per prophetarum labores habebant conuertere. Gaudetur autem hic innuere dominus quod grauiores fuerunt prophetarum quam apostolos labores, et forte verum est quod ad populum iudaicum. Cum quia diuitiis circa illum occupabantur. Cum quia sine fructu laborabant: quod est graue. Cum quia non habebant gratiam et charitatem abundantem que faciunt labores dulces. Cum quod fructus quem sperabat expecta-

Tractatus

II.

bant in longinquuz. i. tge messie p̄cipere. hoc euāgelio notandū. Nā chis fecit mēd
 Nec tñ sequis q̄ maiora essēt eoz merita tionē de dupliciti aqua: t̄ vñā docet conte
 q̄ aploz. q̄a meriti nō mensurab̄ essentia mnere: reliquā appetere. Prima est que sū
 liter fm labore: sed fm charitatē: quā apli sum excitat: de q̄ dicit Qui biberit ex q̄
 habuerit maiorē: vt parz p̄ l. Tho. i. h. q.
 cy. de vi. q. xii. Roma. viii. v. v. Redit
 aut̄ euāgelista ad narrādū de muliere dīg
 cēs (Ex cuiitate aut̄ illa multi crediderūt
 in euālamaritanop̄) Ex. p̄tz q̄ regio erat
 parata ad messem (pter verbi mulieris)
 cui dñs efficaciā loqndi dedit (testimoniu
 phibentis: q̄a dixit m̄hi oia quecūq̄ feci)
 Existimabat em̄ fm Chys. q̄ nequaç
 mulier gratans audiuisset eū q̄ adulteraz
 illā dixerat: nisi aliquid magnū fuisset in il
 lo: quo potuisset secreta cognoscere. Vel
 forte existimabat chm̄ magrm̄ ex hoc q̄
 absentis mulieris vitā cognouisset. In h
 aut̄ samaritani iudeis p̄fuerunt in creden
 do ppter duo. Prio qz ad eos ip̄a erat chis
 p̄sonal missus sic ad iudeos. Scđa q̄ nō
 viderat tot ei⁹ miracla vt indei. (Lū ve
 nissent ḡ ad illū samaritani: rogaerūt ll
 lum vt ioi maneret) reputates se felices si
 eius p̄fient portirent: nec mi⁹: qz ei⁹ quer
 satio erat honesta: doctrina fructuosa: so
 cietas iocunda: z nulli ppter q̄stum onero
 sa (Ec mansit ibi duos dies) vt eis ex pte
 satisfaceret: z nō pl⁹: ne iudei murmurah
 ret z diceret eū esse factū ciue siebar: z sa
 maritanu(z multo plures crediderūt ppter
 sermonē eius) q̄ ppter sermonē mulieris.
 Sermo em̄ chz erat efficacio: z gratio
 sior z sapientior: (z mulieri dicebāt: q̄a iā nō
 ppter loqlam tuā credim⁹) qz habem⁹ effi
 cacious lumē. (Ip̄i em̄ audiuim⁹ z scim⁹)
 id est certi sum⁹. Amb. Fidei simplicitas
 argumētis oibz antecellit (qz hic est salua
 tor) spiritualis z vniuersalis(mūdi) z non
 solū iudeoz. In hac pte est documētūz
 morale ztra quodā q̄ dicūt se nō iō bñ vi
 uere qz miracla nulla viderūt. Dentiū
 em̄. Ecce iudei vīs tot miraclis dñm p̄
 diderūt: mo repulerunt vt ita dicā. Sa
 maritanu(z cū tāta facilitate crediderūt
 et hoc qz sine inuidia z supbia erat. Und
 Luc. xv. Si moylen z p̄phetas nō audi
 untr: neḡ siq̄s ex mortuis resurrexerit cre
 dent. Igif nō ideo male vīnūt qz signa n̄
 viderūt: sedqz volunt. Est z aliud in toto

hoc euāgelio notandū. Nā chis fecit mēd
 tione de dupliciti aqua: t̄ vñā docet conte
 mnere: reliquā appetere. Prima est que sū
 sum excitat: de q̄ dicit Qui biberit ex q̄
 hac sitiet itez: z fecit amoē mūdi. i. amore
 diuitiaz: delitiaz: z honoz. Ista aqua ē
 turbida. iuxta illud Hieremie. q̄. Quid si
 bi in via egypti vt bibas aquā turbidam.
 z pseqnter nō est apta ad speculandū sine
 cognoscendū defectus suos: qz turbida.
 nēd ad bibendū: qz amara. si turbida nec
 ad lauandū: qz imunda. Scđa ho est que
 stīm extinguit: illa. s. quā ipse dat. id est
 spiritus sanctus: q̄ est dulcis ad bibendū: clā
 ra ad speculandū seipm̄. z mūda ad lauan
 dū: qz sp̄susctus in corde facit litigium ex a
 qua lachrymaz: z cineribz petoz: z sic illō
 emundat. Est etiā z hoc notandū q̄ alle
 gorice loqnd: hora sexta. i. etate seculi se
 xra: chis venit ad putei pfunditare. i. ad
 terras. Et eo sūg illo q̄escente. i. dormien
 te in cruce: venit ad eū m̄lier samaritanar
 id est gentilitas: cui ipse offert aquā vīaz
 id est lacrim baptisimi z alia sacramenta q̄
 de latere dormītis in aqua z sanguine eō
 manariūt: z illa in ip̄m credēs: a se hydriā:
 id est terreno z cupiditatē repellens: chis
 stū cupit p̄dicare: sed iubef vocare virū. i.
 adducere rationē qua in oī suis ogibus
 dirigaf. In figuram etiā hm̄oi: de latere
 dormītis Ade: Eua formata est.

Sabbato post dominicā ter
 tiam Quadragesimē
 Lx. euānge. Ioan. ca. viii.

Errexit Jesus i mon
 tes oliveti: z diluculo
 itez venit in templuz
 Et oīs populus venit
 ad eum. Et sedens docebat eos.
 Adducunt aut̄ scribe z pharise
 muliere in adulterio deprehensam: z statuerūt eam in medio
 et dixerunt: Magister. hec mu
 ller modo deprehensa est in a
 adulterio. In lege autem Moy
 ses mandauit nobis huīusmo
 di lapidare. tu ergo quid dicas.